

NAKŁANIAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze i drugie a jasne.

praes 3 sg nakłaniaâ (2). ð 3 pl nakłaniają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Czynić podatnym, przychylnym, życzliwym; inclinare Cn (3) :

*nakłaniać co ku czemu (2): LatHar 673; Ale porządek ná wyfokim niebie/ Nie ták pátrzących myśl
ciągnie do siebie/ Iák zakon/ Pánie/ troy ku przyſtoynoſci Náklánia ſmyły/ y pſuie chciwoſci.
SzarzRyt A3v.*

*Szereg: »pobudzać i nakłaniać« (1): Rozum troy [...] wołą troyię ku rzeczom niebieſkim rozmáicie
pobudza y náklánia LatHar 673.*

*Zwrot: »[czemu] uszy nakłaniać« = słuchać chętnie czegoś (1): Ale džiſieyſzych czáfow/ y ci ktorzi
fálz mowią/ y ktorzi wiedząc że ináczey ieft/ drugich kłamſtwu wſzy náklániaią [aures accomodant]
ták ciężko ſłowem nieprawdy bywaią obrázeni ModrzBaz 60v.*

Synonim: namawiać.

Formacje współrdzenne cf KŁANIAĆ SIĘ.

Cf NAKŁANIAN, NAKŁANIANIE